

مبحث حروف
شرط و مصدریه
از کتاب مبادی
الفریضه

حروف شرط

إن

برای زمان آینده است حتی اگر بعدش فعل ماضی باشد
عالم جزم است

لو

برای زمان ماضی است حتی اگر بر مضارع وارد شود

عالم نیست اصلاً

حکم جواب لو اگر

ماضی مثبت باشد

ماضی منفی به ما باشد

ماضی منفی به غیر ما باشد

واجب است که بر سر جواب لام بیاید

جایز است بر سر جواب لام بیاید

چیزی بر سر لام نمی آید

البته گاهی هم معنای مضارع می دهد

گاهی إن شرطیه هم به لو شبیه شده و بر جوابش لام می آید

عرض و تخصیض

قبلاً ذکر شده

تعلیل

مصدری

معانی دیگر لو

بیشتر بعد از ماده و دّ یوّد استعمال می شود

بعد از **لو** کلمه **آن** واقع می شود که نقش مصدر مؤول یا

مبتدا است که خبر نمی خواهد

فاعل فعل محذوف است

نکات و احکام

إن و لو وصلیه می آیند

یعنی نیازی به جواب ندارند اگر بعد و او واقع شود

هدف آن تقریر معنای سابق است

معنایش تفصیل است که

جانشین ادات شرط و فعل شرط است

همیشه در جوابش فاء می آید

أنا

بین أنا و فاء جواب

مبتدا

خبر

جمله شرط

طرف

اسم منصوب به جواب

فاصله می شود

اسم معمول برای محذوفی که مابعد فاء آن را تفسیر میکند

نکته

گاهی أنا تکرار می شود گاهی نه

إنا دقیقاً مثل او هست یعنی به سنی

می آید

تفصیل

شک

تخییر

أن

لو

ما

لکی

أن

حروف مصدری

فقط بر سر جمله فعلیه می آید

از انجا حروف مصدری همان موصول حرفی هستند

مختص جمله اسمیه است

پس

در این حروف باید فعل متصرف باشد زیرا فعل جاد مصدری ندارد

گاهی جانشین اسم زمان مضاف به مصدر می شود که صله این **ما**

ماضی مثبت

مضارع منفی

جمله اسمیه

می آید

حرف **ما**

مصدری محضه است که در این صورت صله این **ما** جمله اسمیه است